06/11/2022

Το Ευαγγέλιο της Κυριακής Ζ’ Λουκά

/ Ορθόδοξες Προβολές

Κυριακή Ζ’ Λουκά Ευαγγελικό Ανάγνωσμα: Λκ. η’ 41 – 56 (06-11-2022)

Πρωτότυπο Κείμενο

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ιησοῦ, ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν. Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἥτις ἰατροῖς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυσεν ὑπ᾽ οὐδενὸς θεραπευθῆναι, προσελθοῦσα ὄπισθεν ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· τίς ὁ ἁψάμενός μου; ἀρνουμένων δὲ πάντων εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις τίς ὁ ἁψάμενός μου; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἥψατό μού τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ᾽ ἐμοῦ. Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε καὶ

προσπεσοῦσα αὐτῷ δι᾽ ἣν αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θάρσει, θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχεταί τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγων αὐτῷ ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ λέγων· μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε· μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησε λέγων· ἡ παῖς, ἐγείρου. Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα, καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν. Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτοῖς. Ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Νεοελληνική Απόδοση

Εκείνο τον καιρό, πλησίασε τον Ιησού ένας άνθρωπος που τον έλεγαν Ιάειρο και ήταν άρχοντας της συναγωγής. Αυτός έπεσε στα πόδια του Ιησού και τον παρακαλούσε να πάει στο σπίτι του, γιατί είχε μια μοναχοκόρη ως δώδεκα χρονών που ήταν ετοιμοθάνατη. Την ώρα που ο Ιησούς βάδιζε προς το σπίτι, τα πλήθη τον περιέβαλλαν ασφυκτικά. Κάποια γυναίκα, που υπέφερε από αιμορραγία δώδεκα χρόνια και είχε ξοδέψει όλη της την περιουσία στους γιατρούς, χωρίς κανένας να μπορέσει να την κάνει καλά, πήγε πίσω από τον Ιησού, άγγιξε την άκρη του ρούχου του, κι αμέσως η αιμορραγία της σταμάτησε. Τότε ο Ιησούς είπε: «Ποιος με άγγιξε;» Ενώ όλοι αρνιούνταν, ο Πέτρος και όσοι ήταν μαζί του έλεγαν: «Διδάσκαλε, οι όχλοι έχουν στριμωχτεί κοντά σου και σε πιέζουν, κι εσύ λες ποιος με άγγιξε;» Ο Ιησούς όμως είπε: «Κάποιος με άγγιξε, γιατί εγώ ένιωσα να βγαίνει από μένα δύναμη». Μόλις η γυναίκα είδε ότι δεν ξέφυγε την προσοχή του, ήρθε τρέμοντας κι έπεσε στα πόδια του και μπροστά σ' όλο τον κόσμο του είπε για ποια αιτία τον άγγιξε κι ότι είχε γιατρευτεί αμέσως. Εκείνος της είπε: «Θάρρος, κόρη μου, η πίστη σου σε έσωσε• πήγαινε στο καλό». Ενώ ο Ιησούς ακόμα μιλούσε, ήρθε κάποιος από το σπίτι του άρχοντα της συναγωγής και του λέει: «Η κόρη σου πέθανε• μην ενοχλείς πια τον διδάσκαλο». Όταν το άκουσε ο Ιησούς, του είπε: «Εσύ μη φοβάσαι, μόνο πίστευε, και θα σωθεί». Φτάνοντας στο σπίτι, δεν άφησε κανέναν να μπει μέσα μαζί του, εκτός από τον Πέτρο, τον Ιωάννη και τον Ιάκωβο, καθώς και τον πατέρα και τη μητέρα του κοριτσιού. Όλοι έκλαιγαν και τη θρηνολογούσαν. Ο Ιησούς όμως τους είπε: «Μην κλαίτε• δεν πέθανε, αλλά κοιμάται». Εκείνοι τον περιγελούσαν, βέβαιοι πως είχε πεθάνει. Ο Ιησούς, αφού τους έβγαλε όλους έξω, έπιασε το κορίτσι από το χέρι και του είπε δυνατά: «Κορίτσι, σήκω!» Το πνεύμα της επέστρεψε κι αυτή αμέσως σηκώθηκε. Ο Ιησούς τότε διέταξε να της δώσουν να φάει. Οι γονείς της έμειναν κατάπληκτοι. Εκείνος όμως τους είπε να μην πουν σε κανέναν τι είχε γίνει.

Σχολιασμός

Την προ παρελθούσα προηγούμενη Κυριακή ακούσαμε στην ευαγγελική διήγηση για **τη θεραπεία του δαιμονιζομένου νέου στη χώρα των Γεργεσηνών,** όπου οι κάτοικοι εκεί βλέποντας το θαύμα αυτό, παρακάλεσαν τον Ιησού Χριστό να φύγει από τα όρια της περιοχής τους. Φεύγοντας ο Ιησούς Χριστός από την περιοχή των Γεργεσηνών φτάνει στην Καπερναούμ, όπου γίνεται δεκτός με θέρμη και χαρά από τους κατοίκους οι οποίοι σχημάτισαν μια λαοθάλασσα για να τον υποδεχθούν. Μεταξύ όλων αυτών των ανθρώπων που ανέμεναν τον Ιησού, βρίσκονταν και άνθρωποι οι οποίοι κατείχαν μια εξέχουσα κοινωνική θέση ανάμεσα στην πόλη της Καπερναούμ, όπως ο αρχισυνάγωγος Ιάειρος. Μπορούμε να δούμε εδώ αλλά και σε άλλες ευαγγελικές περικοπές ότι η διδασκαλία και τα θαύματα που επιτελούσε ο

Χριστός δεν απευθύνονταν μόνο στον απλό λαό και τους φτωχούς, όπως πολλοί πιστεύουν, αλλά απευθύνονταν σε όλες τις βαθμίδες των ανθρώπων της κοινωνίας. Εδώ όμως η περικοπή εστιάζεται στον αρχισυνάγωγο Ιάειρο ο οποίος ζήτα από τον Χριστό να θεραπεύσει την μοναχόκορη του, που ήταν βαριά άρρωστη.

Ο Ιάειρος έχοντας καλή διάθεση στην ψυχή του και ακούγοντας ίσως για τον Ιησού Χριστό και τα θαύματα που πραγματοποιούσε, αψηφά τους Γραμματείς και Φαρισαίους που επέκριναν το Χριστό και προσέρχεται προς αυτόν για να τον παρακαλέσει να πάει στο σπίτι του για να θεραπεύσει την ετοιμοθάνατη μοναχοκόρη του. Ευρισκόμενος ο Χριστος στο δρόμο προς το σπίτι του Ιάειρου πραγματοποιείται ένα άλλο θαύμα, αυτό της θεραπείας της αιμοροούσης γυναικός. Η γυναίκα αυτή βρισκόταν μεταξύ του κόσμου που μαζεύτηκε στην Καπερναούμ και ακολουθούσε το Χριστό, έχοντας στο νου της ένα συγκεκριμένο σκοπό, αυτό της θεραπείας της απο την ασθένεια που την ταλαιπωρούσε. Προηγουμένως για δώδεκα ολόκληρα χρόνια υπέφερε απο αιμορραγία χωρίς να καταφέρνει να θεραπευθεί, παρ’ όλα τα φάρμακα που της έδιναν διάφοροι γιατροί τους οποίους είχε επισκεφθεί. Ακούγοντας λοιπόν για τον ερχομό του Χριστού, αναπτέρωσε τις ελπίδες της και έχοντας μια βεβαιότητα οτι αυτός μόνο μπορούσε να την θεραπεύσει, πηγαίνει προς αυτόν.

Η ασθένεια της αιμορραγίας βάση των θρησκευτικών αντιλήψεων των Εβραίων καθιστούσε μια γυναίκα «μολυσμένη». Έτσι εκτός από την σωματική ασθένεια που ταλαιπωρούσε μια γυναίκα, είχε να αντιμετωπίσει και την περιθωριοποίηση που υφίστατο από την κοινωνία. Παρ’ όλα αυτά όμως, η γυναίκα αυτή παίρνει την απόφαση να πλησιάσει τον Χριστό. Έτσι προσπαθώντας να μην γίνει αντιληπτή, εισχωρεί μέσα στο πλήθος με σκοπό να καταφέρει να έρθει και να αγγίξει τον Χριστό. Η πίστη αυτή που είχε οτι φτάνει και μόνο να αγγίξει τον Χριστό για να θεραπευθεί τις φέρνει τελικά αυτό που ποθούσε την ιάση. Με το που άγγιξε το Χριστό θεραπεύθηκε αμέσως.

Ο Χριστός αισθανόμενος τη θαυματουργική δύναμη που βγήκε από πάνω του, ρωτά επίμονα ποιος τον έχει αγγίξει. Η επιμονή του Χριστού προκαλεί την αντίδραση των μαθητών του, η οποία εκφράζεται μέσω του Πέτρου ο οποίος του απαντά: «βλέπεις το πλήθος που έχει στριμωχτεί κοντά σου και σε πιέζουν και συ λες ποιος με άγγιξε;». Βλέποντας αυτή την επιμονή του Χριστού και γνωρίζοντας ότι ήταν αδύνατο να κρατήσει μυστικό το ότι αυτή τον άγγιξε, παρουσιάζεται μπροστά του και του αποκαλύπτει για πιο σκοπό το έπραξε αυτό. Καθώς παρουσιαζόταν μπροστά του ήταν κυριευμένη από φόβο για το πως θ’ αντιδρούσε ο Χριστός, μιας και παρέβηκε τις κοινωνικές και θρησκευτικές αντιλήψεις της εποχής. Ενώ λοιπόν η γυναίκα ανέμενε την επίπληξη της από το Χριστό γι’ αυτό

που έκανε, τα λόγια του Χριστού «θύγατερ η πίστη σου σεσωκέ σε. Πορεύου εις ειρήνη» την ξαφνιάζουν. Η απάντηση που της δίνει ο Χριστός δεν έχει σκοπό να την ταπεινώσει, να την προσβάλει ή να την ελέγξει για το ότι παρέβηκε τις διατάξεις του νόμου, αλλά να την εξυψώσει όπως συνέβη και με άλλες περιπτώσεις λεπρών, τελώνων κ.α.

Καθώς ο Χριστός συνομιλούσε με τη θεραπευθείσα πλέον γυναίκα έρχονται από το σπίτι του Ιάειρου και του αναγγέλουν το θάνατο της μοναχοκόρης του, έτσι δεν συντρέχει πλέον λόγος να παρενοχλεί το Χριστό για να πάει στο σπίτι του. Ο Χριστός στο άκουσμα αυτής της είδησης προλαμβάνει τον αρχισυνάγωγο, χωρίς να τον αφήσει να αντιδράσει θετικά ή αρνητικά και του λέει: «μη φοβού, μόνον πίστευε και σωθήσεται». Τα λόγια αυτά του Χριστού προκαλούν αρνητικά σχόλια και την ειρωνεία αυτών που βρισκόντουσαν εκεί, επειδή γνώριζαν οτι πραγματικά η κόρη του Ιάειρου είχε πεθάνει. Πίστευαν οτι ο θάνατος είναι ακατανίκητος και κανένας δεν μπορεί να ξεπεράσει τα όρια του. Ο Χριστός όμως, ως παντοδύναμος Θεός, καταλύει το θάνατο και πορεύεται προς το σπίτι του Ιάειρου με σκοπό να αναστήσει την μοναχοκόρη του.

Ο Κύριος φτάνοντας στο σπίτι του Ιάειρου, εισέρχεται στο δωμάτιο του νεκρού πλέον κοριτσιού, με τρεις από τους μαθητές του, τον Πέτρο, το Ιάκωβο και τον Ιωάννη, καθώς και τον πατέρα και τη μητέρας της κόρης. Να σημειώσουμε εδώ, ότι οι τρεις αυτοί μαθητές του Κυρίου, ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, είναι αυτοί οι οποίοι αποτελούν τον εσώτερο κύκλο των μαθητών από τους δώδεκα. Οι τρεις αυτοί ήταν παρόντες σε συγκεκριμένες περιπτώσεις όπως για παράδειγμα στη Μεταμόρφωση του Σωτήρος στο όρος Θαβώρ, σε περιπτώσεις που είχε απύθμενη σημασία το θαυμαστό γεγονός. Όπως και στην περικοπή αυτή, όπου η ανάσταση νεκρού είναι γεγονός ασύμβατο με τη πραγματικότητα της τότε εποχής και θα δυσκολεύονταν οι άνθρωποι να κατανοήσουν το γεγονός και να αντιληφθούν τα απώτερα μηνύματα από το θαύμα. Ο Ιησούς βγάζει έξω όλους τους παρευρισκομένους και παραμένει μόνο με τα πέντε άτομα που αναφέρθηκαν πιο πάνω. Ο Χριστός τότε παίρνει από το χέρι το νεκρό κορίτσι και ως εξουσίαν έχων επί του θανάτου την προστάζει «η παις εγείρου». Τότε η νεαρή αμέσως εγείρεται, αφήνοντας κατάπληκτους τους παρόντες. Ο Χριστός απευθύνεται τότε στους γονείς της και τους λέει να της παράσχουν τροφή και να μην διαδώσουν το θαυμαστό αυτό γεγονός.

Τόσο η αιμορροούσα γυναίκα όσο και ο Ιάειρος στήριξαν την ελπίδα τους πάνω στην πίστη που είχαν προς το πρόσωπο του Ιησού Χριστού ως Θεού. Σήμερα δυστυχώς έχουμε αποπροσανατολίσει τη ζωή μας απο την πίστη στον Χριστό, με αποτέλεσμα να βιώνουμε τραγικά αποτελέσματα, ενα εκ των οποίων είναι και η οικονομική κρίση. Εκείνο που χρειάζεται είναι να

επαναπροσανατολίσουμε τη ζωή μας στο Χριστό. Χρειάζεται να ακούσουμε την προτροπή του: «μη φοβού, μόνο πίστευε» στηρίζοντας τη ζωή μας σ’ Αυτόν, έχοντας την ελπίδα και την βεβαιότητα ότι μόνο αυτός μπορεί να μας βοηθήσει να ξεπεράσουμε τα διάφορα εμπόδια που συναντούμε στη ζωή μας.